

Prosil som Boha, aby ma už "netrestal"

Hospodárska kríza má dopad na tisícky rodín a nedostatok prostriedkov donútil mnohé rodiny uskromniť sa.

Podmienky sú tvrdé, ale nie všetko je len negatívne. Oskar rozpráva, ako sa s touto situáciou vyrovnal.

20.02.2013

Oskara postretlo za šesť rokov manželstva to, čo mnohí nepoznajú ani do svojej striebornej svadby : vážna choroba, strata zamestnania,

založenie nového podniku, štyri deti a ďalšie na ceste. Vo svojich 33 rokoch vyzrel a zmenil mnohé svoje názory, ktoré boli pre neho skôr nezmeniteľné. "Keď si na dne, máš len dve možnosti. Buď sa zdvihneš, alebo vo svojom nešťastí zostaneš. Prešiel som si obdobiami, ktoré som už silou svojej vôle nezvládal, ale mohol som sa spoľahnúť na vonkajší zdroj energie: môj domov a Boh. My kresťania máme oporu, ktorá nás pozdvihne. Nie je to ľahké, ale tiež nie nemožné. Je to vlastne otázka čestnosti k sebe samému, plniť to, čím sme: otcom, manželom, kresťanom".

Oskarova kríza začala potom, čo mu bola diagnostikovaná vyskočená medzistavcová platnička, ktorú mu nakoniec chirurgicky ošetrili. Deň pred operáciou bol prepustený z práce. Na všetko a na všetkých bol nahnevaný. Operácia dopadla zle. Manželka Marta sa pri svojej práci

musela starať o celú rodinu. Čakali sme štvrté dieťa, rodinná situácia bola veľmi zložitá, naše najstaršie dieťa malo tri roky. Marta bola vyčerpaná a ja v posteli som sa cítil neužitočný nielen preto, že som nemohol nijako pomáhať, ale tiež preto, že podporu v nezamestnanosti, ktorú som dostával a na ktorú som mal nárok, som vlastne nezarobil".

Kategorické "nie".

Pomalé uzdravovanie Oskara uprostred krízy a nezamestnanosti v Španielsku bolo príčinou, že uvažoval aj o iných pracovných možnostiach - pustil sa do podnikania: "Som veterinár a preto som vypracoval obchodný zámer s lastúrnikom kopýtkom prirasteným. Cieľom bolo chovať tento invazívny druh vo vodných prírodných nádržiach. Napriek finančným ťažkostiam som získal pôžičku v

banke. To ma povzbudilo, pretože to znamenalo, že môj projekt je dobrý a že sa mi dá dôverovať. "Oskar nadviazal kontakt s dvoma odborníkmi na kopýtka v Holandsku a pretože sa im projekt páčil, dali sa dokopy. Ale keď malo dôjsť k realizácii, firmy povedali rozhodné nie: "Vtedy som sa zrútil".

Oskar je supernumerár Opus Dei a vysvetľuje, že "potom, čo ma postihla táto pohroma, som sa ďalej modlil, pretože som človek viery. Ale na Boha som sa hneval, veľmi. Prestaň s tými ranami, hovoril som. Avšak problémy sa zväčšovali. Uvedomil som si, že som nevenoval čas svojim deťom, že som sa nevenoval svojej žene, ani som jej neprejavoval lásku, ktorú potrebovala. Bol som úplne pohltený projektom, ktorý v tej chvíli bol úplným fiaskom".

Únava a vyčerpanie sa Oskarovi deň po dni kumulovali. Myslím si, že

mladosť je príčinou toho, že som dostatočne zapálený, ale chýba mi reflexia. Ak mám tejto kríze za niečo ďakovať, je to vyzretie, ku ktorému ma doviedla: myslieť a premýšľať".

Zlepšiť vzájomný život v manželstve.

Oskar uznáva, že v pracovnej oblasti to bolo najjednoduchšie: "nestálo ma to veľa, aby som si uvedomil, že som technik a že nemám ani poňatia o podnikovom a obchodnom riadení. Hľadal som riadiaceho pracovníka a našiel som ho: šéf, podnikateľ, spoločník a navyše priateľ. Projekt začal znova a čoskoro sa zrealizuje".

"Začal som si robiť denný zoznam toho dobrého, s čím som sa stretol. Na začiatku som mal tak dve alebo tri veci. Teraz sa pod dvanásť nedostanem".

Marta a Oskar si tiež uvedomili, že musia posilniť svoje manželstvo vo vzájomnom styku: obnoviť spoločné

rozhovory, vymieňať si častejšie názory a zdieľať city dobré aj zlé, atď. „Videli sme, že práve v tých najťažších chvíľach bolo potrebné viac hovoriť. Keď si uprostred krízy, je dobré veriť, že to, čo sa deje teraz, má svoj zmysel, ktorý pochopíš až neskôr. A mimochodom, čakáme piate dieťa".

Denný zoznam s pozitívami.

Oskar hovorí, že v dôsledku reflexie v čase krízy si váži veci, ktoré si predtým nevšímal: "V čase krízy vidíme iba to negatívne. Je isté, že keď máš nedostatok peňazí, život je ťažší, ale tie dobré veci nemiznú.

Preto som si začal robiť denný zoznam toho dobrého, s čím som sa stretol. Na začiatku som mal tak dve alebo tri veci. Teraz sa pod dvanásť nedostanem: ísť radšej pešo, ako ísť autom, päť minút rozhovoru s priateľom, ktorého som stretol na ulici, vstávať ráno spoločne s

manželkou, hrať sa s dieťaťom a mnoho iného. Marta si tento zoznam tiež vedie a vzájomne o ňom hovoríme. Želám si, aby som na tom bol finančne lepšie, ale keď sa mi to nepodarí, neprestanem si vážiť a ďakovať za všetko dobré, s čím sa cez deň stretnem".

"Čo som sa naučil z tejto krízy? Hlavne som si uvedomil, že kríza je zastavenie, pri ktorom premýšľame iným spôsobom, skúška pokory, aby sme uznali, že každý má kúsok pravdy, že tvoja cesta nie je správna. Je to fáza, v ktorej spoznávam, že to najlepšie v mojom živote je domov plný energie, do ktorého sa chcem každý deň vracieť. A tiež že je ľahké byť s Kristom na hore Tábor, ale už ťažšie je byť s ním na kríži".

opusdei.es

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/prosil-som-boha-aby-ma-
uz-netrestal/](https://opusdei.org/sk-sk/article/prosil-som-boha-aby-ma-uz-netrestal/) (09.03.2026)